

PROVINCIAAL BLAD VAN LIMBURG 2011/61

Officiële naam regeling:	Algemene Subsidieverordening 2012 Provincie Limburg
Citeertitel:	Algemene Subsidieverordening 2012 Provincie Limburg
Naam ingetrokken regeling:	Algemene Subsidieverordening 2004
Besloten door:	Provinciale Staten
Onderwerp:	Algemene Subsidieverordening 2012
Wettelijke grondslag(en) of bevoegdheid waarop de regeling is gebaseerd:	Algemene wet bestuursrecht en artikel 145 Provinciewet
Datum inwerkingtreding:	1 januari 2012
Looptijd regeling:	geen einddatum
Verantwoordelijke afdeling:	VGS en BSEB

Provinciale Staten,

maken ter voldoening aan het bepaalde in de Algemene wet bestuursrecht en het bepaalde in artikel 145 van de Provinciewet, bekend dat zij in hun vergadering van 24 juni 2011 hebben vastgesteld de:

Algemene Subsidieverordening 2012 Provincie Limburg

HOOFDSTUK 1 ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- a. exploitatiesubsidie: een subsidie die per kalenderjaar of boekjaar of voor een bepaald aantal kalenderjaren of boekjaren aan een rechtspersoon wordt verstrekt;
- b. waarderingssubsidie: een subsidie die ten doel heeft uitdrukking te geven aan enige waardering van de Provincie Limburg voor (een) activiteit(en) van de aanvrager;
- c. projectsubsidie: een subsidie anders dan een waarderings- of een exploitatiesubsidie;
- d. subsidieplafond: het bedrag dat gedurende een bepaald tijdvak ten hoogste beschikbaar is voor de verstrekking van subsidies krachtens een bepaald wettelijk voorschrift;
- e. tendersystematiek: een systematiek waarbij aanvragen binnen een vooraf bepaalde periode kunnen worden ingediend waarbij bij de beoordeling geprioriteerd wordt op vooraf bekende criteria;
- f. Single Information Single Audit (SiSa)-systematiek: specifieke verantwoordingsystematiek voor overheden onderling ten aanzien van subsidiegelden verstrekt uit specifieke uitkeringen.

Artikel 2 Toepassingsbereik

1. Deze verordening is van toepassing op het verstrekken van subsidies (zoals bedoeld in artikel 4:21 Algemene wet bestuursrecht) waarover niet bij afzonderlijke verordening een uitputtende regeling is getroffen.
2. De verordening vormt zonder nadere uitwerking in nadere regels geen wettelijk voorschrift als bedoeld in artikel 4:23, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht, maar Gedeputeerde Staten kunnen deze verordening wel van toepassing verklaren op subsidies als bedoeld in artikel 4:23, derde lid van de Algemene wet bestuursrecht.
3. Deze verordening is van toepassing op subsidies die op basis van Europese wet- en regelgeving worden verstrekt dan wel die in het kader van co-financiering van een Europese subsidie worden verstrekt, voorzover deze niet in strijd is met de voor de bedoelde subsidies geldende Europese voorschriften.
4. Ten aanzien van subsidies die als staatssteun zoals bedoeld in artikel 107 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) zijn aan te merken is deze verordening van toepassing voorzover deze niet in strijd is met Europeesrechtelijke regels.

Artikel 3 Wie beslist

Voor zover in deze verordening niet anders is bepaald, zijn Gedeputeerde Staten het bevoegde bestuursorgaan voor de toepassing van deze verordening en van titel 4.2 van de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel 4 Wie komt voor subsidie in aanmerking

1. Een subsidie wordt, behoudens het bepaalde in het tweede lid, alleen verstrekt aan een rechtspersoon, een maatschap of vennootschap.
2. Indien dit voortvloeit uit de aard van de activiteit kan een subsidie ook worden verstrekt aan één of meer (groepen van) natuurlijke personen.

Artikel 5 Grondslag subsidieverstrekking

1. Gedeputeerde Staten kunnen een subsidie verstrekken voor activiteiten op het terrein van openbare orde en veiligheid, economie, onderwijs, toerisme, recreatie, werkgelegenheid, welzijn, zorg, sport, cultuur, verkeer, vervoer, infrastructuur, ruimte, volkshuisvesting, groen, natuur, milieu, landbouw en water.
2. Gedeputeerde Staten stellen, indien zij van de bevoegdheid genoemd in het eerste lid gebruik willen maken, per beleidsterrein, onderdelen van beleidsterreinen of voor een programma of project nadere regels vast waarin tenminste wordt gepreciseerd:
 - a. welke activiteiten op basis van welke criteria voor subsidie in aanmerking komen;
 - b. de subsidiesoort(en);
 - c. de hoogte en/of eventuele wijze van berekening van de subsidie;
 - d. de verplichtingen van de subsidieontvanger.
3. Van de bevoegdheid bedoeld in het eerste lid kan door Gedeputeerde Staten slechts gebruik worden gemaakt voor zover zij nadere regels hebben vastgesteld zoals bedoeld in het tweede lid, dan wel indien toepassing wordt gegeven aan één van de uitzonderingen als bedoeld in artikel 4:23, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

4. Van de bevoegdheid bedoeld in het eerste lid kan door Gedeputeerde Staten slechts gebruik worden gemaakt indien de activiteiten van de subsidieontvanger aanwijsbaar ten goede komen aan ingezetenen van de Nederlandse provincie Limburg.

Artikel 6 Subsidieplafond en verdeelsleutel

1. Gedeputeerde Staten kunnen voor subsidies op door hen te bepalen beleidsterreinen, onderdelen van beleidsterreinen of voor een programma of project jaarlijks of per ander tijdvak een subsidieplafond vaststellen.
2. Subsidieaanvragen worden behandeld op volgorde van binnenkomst tenzij Gedeputeerde Staten bij het vaststellen van een subsidieplafond bepalen dat het beschikbare bedrag op een andere wijze wordt verdeeld.
3. Gedeputeerde Staten dragen op de wijze zoals voorgeschreven in de Algemene wet bestuursrecht zorg voor de bekendmaking van een besluit zoals bedoeld in het eerste lid en vermelden hierbij op welke wijze het beschikbare bedrag wordt verdeeld.

Artikel 7 Begrotingsvoorbehoud

1. Subsidie kan slechts worden verstrekt indien daarvoor door Provinciale Staten op de provinciale begroting voor het desbetreffende boekjaar middelen beschikbaar zijn gesteld.
2. Voor zover een subsidie wordt verstrekt ten laste van de begroting die nog niet is vastgesteld of goedgekeurd, kan zij worden verstrekt onder de voorwaarde dat voldoende gelden ter beschikking worden gesteld.

Artikel 8 Adviescommissie

Gedeputeerde Staten kunnen bij nadere regels een persoon of commissie aanwijzen, belast met het adviseren inzake te nemen subsidiebesluiten.

HOOFDSTUK 2 AANVRAAG VAN DE SUBSIDIE

Artikel 9 Indieningstermijn

1. Een aanvraag voor subsidie kan het hele jaar worden ingediend, tenzij Gedeputeerde Staten in de nadere regels een termijn of uiterlijke indieningsdatum opnemen waarbinnen respectievelijk waarop een aanvraag tot subsidieverlening moet worden ingediend.
2. Een aanvraag voor een exploitatiesubsidie wordt (jaarlijks) ingediend vóór 1 oktober voorafgaand aan het jaar c.q. jaren waarvoor subsidie wordt gevraagd.

Artikel 10 Bij een aanvraag in te dienen gegevens

1. Een aanvraag wordt schriftelijk ingediend bij Gedeputeerde Staten of een door dit college aangewezen instantie.
2. Een aanvraag gaat in ieder geval vergezeld van:
 - a. een activiteitenplan met een beschrijving van de activiteiten waarvoor de subsidie wordt aangevraagd, de doelen en resultaten, die daarmee worden nagestreefd en een toelichting hoe de activiteiten aan dat doel c.q. resultaat bijdragen, en
 - b. een begroting, omvattende een overzicht van alle realistisch geraamde kosten, voor zover deze betrekking hebben op de activiteiten waarvoor subsidie wordt aangevraagd

en een dekkingsplan voor de kosten van die activiteiten. Indien bij de bepaling van de kosten gebruik wordt gemaakt van uurtarieven, dienen deze tarieven door de subsidieaanvrager te worden berekend met gebruikmaking van een door Gedeputeerde Staten vast te stellen standaardberekeningswijze en de daarbij gehanteerde kostenbegrippen.

- c. een aanvraag voor een projectsubsidie van € 125.000,00 of meer bevat ook een indicatie van de liquiditeitsbehoefte gedurende de looptijd van het project.
3. De aanvrager dient een beschrijving te geven van eventuele organisatorische verbanden met andere rechtspersonen en van eventuele banden van financiële aard die blijvend van invloed kunnen zijn op de hoogte van de kosten van subsidiabele activiteiten of op de inkomsten daaruit.
4. Indien een aanvrager voor de eerste keer een exploitatiesubsidie aanvraagt, voegt hij een afschrift van de oprichtingsakte dan wel de laatst gewijzigde statuten, het jaarverslag, de jaarrekening dan wel de balans van het vorige jaar als bijlagen toe aan de aanvraag. Indien van toepassing worden bij een volgende aanvraag de gewijzigde statuten overgelegd.
5. Gedeputeerde Staten kunnen in specifieke gevallen afwijken van het bepaalde in dit artikel en ook andere dan, of slechts enkele van, de in het tweede tot en met vierde lid, van dit artikel genoemde gegevens verlangen, indien die voor het nemen van een beslissing op de aanvraag noodzakelijk, respectievelijk voldoende zijn.
6. Gedeputeerde Staten kunnen bepalen, dat een aanvraag ook digitaal kan worden ingediend mits de aanvraag is voorzien van een elektronische handtekening en voldoet aan andere door Gedeputeerde Staten te stellen voorwaarden.
7. Gedeputeerde Staten kunnen formulieren en richtlijnen vaststellen voor de bescheiden zoals bedoeld in dit artikel.

Artikel 11 Beslistermijn op een aanvraag voor subsidie

1. Gedeputeerde Staten beslissen op een aanvraag voor subsidie binnen 12 weken na ontvangst van de aanvraag, mits deze aan alle vereisten voldoet.
2. Bij nadere regels waarbij de zogeheten tendersystematiek van toepassing is, begint in afwijking van het eerste lid, de beslistermijn van 12 weken pas te lopen op de dag na sluiting van de vastgestelde indieningstermijn.
3. Voor aanvragen voor een exploitatiesubsidie begint, in afwijking van het eerste lid, de termijn van 12 weken te lopen op de dag na die waarop de provinciale begroting voor het eerst volgende boekjaar door Provinciale Staten is vastgesteld.
4. Gedeputeerde Staten kunnen de in dit artikel genoemde beslistermijn van 12 weken voor ten hoogste 12 weken verdagen. Van de verdaging wordt voor de afloop van de eerste termijn schriftelijk mededeling gedaan aan de aanvrager.

HOOFDSTUK 3 SUBSIDIEVERLENING

Artikel 12 Verlening subsidie

1. Bij de subsidieverlening geven Gedeputeerde Staten aan of sprake is van een exploitatie-, project- of waarderingssubsidie.
2. Naast de van rechtswege geldende wettelijke verplichtingen geven Gedeputeerde Staten in de subsidieverleningsbeschikking aan welke voorwaarden en verplichtingen aan de subsidie worden verbonden en op welke wijze de verantwoording en controle van de te ontvangen subsidie plaatsvindt.
3. Bij subsidies tot € 25.000,00 wordt de subsidie bij de verlening, zonder voorafgaande verleningsbeschikking, direct vastgesteld. In dat geval wordt in de vaststellingsbeschikking

aangegeven op welke wijze steeksproefsgewijze inhoudelijke controle over de ontvangen subsidie plaatsvindt.

4. Gedeputeerde Staten kunnen ook subsidies van € 25.000,00 of meer aanwijzen, waarvoor de subsidie direct, zonder voorafgaande verleningsbeschikking, wordt vastgesteld.

Artikel 13 Subsidiebedrag

1. Bij een exploitatie- of projectsubsidie bedraagt de subsidie ten hoogste het bedrag dat Gedeputeerde Staten als noodzakelijk achten om de activiteiten/het project te kunnen realiseren.
2. Subsidies tot € 125.000,00 worden verstrekt in de vorm van een vast bedrag of een vast bedrag voor een (nog te verrichten) prestatie-eenheid, dat ofwel in de nadere regels wordt vastgelegd ofwel dat wordt bepaald op basis van gegevens die worden ingediend bij de aanvraag.
3. Exploitatiesubsidies kunnen jaarlijks verleend worden in de vorm van een vast budget gedurende een door Gedeputeerde Staten vooraf vastgestelde periode mits er al gedurende tenminste één jaar een exploitatiesubsidie is verstrekt. Het subsidiebedrag kan jaarlijks worden aangepast aan de te verwachten ontwikkelingen van lonen en/of prijzen.

Artikel 14 Niet-subsidiabele kosten

1. Niet-subsidiabel zijn:
 - a. door de aanvrager verrekenbare, dan wel compensabele BTW;
 - b. tenzij in nadere regels anders is bepaald, kosten die samenhangen met financiële of contractuele verplichtingen aangegaan voordat een projectsubsidie is aangevraagd tenzij sprake is van voorbereidingskosten zoals kosten voor onderzoek, voorlichtingsactiviteiten of het ontwikkelen van plannen met betrekking tot de in de aanvraag genoemde activiteiten;
 - c. kosten die uit andere hoofde zijn of worden gesubsidieerd;
 - d. kosten van gerechtelijke procedures, boetes of sancties.
2. Gedeputeerde Staten kunnen naast de in het eerste lid genoemde kosten ook andere kosten niet-subsidiabel verklaren.
3. Indien na het indienen van de subsidieaanvraag financiële of contractuele verplichtingen worden aangegaan die betrekking hebben op de in de aanvraag genoemde activiteiten en Gedeputeerde Staten besluiten tot (gedeeltelijke) weigering van de aanvraag, zijn de consequenties van het aangaan van voornoemde verplichtingen voor risico van de aanvrager.

Artikel 15 Weigeringsgronden

De subsidie kan naast de in artikel 4:25 en artikel 4:35 van de Algemene wet bestuursrecht genoemde gevallen in ieder geval worden geweigerd indien een gegronde reden bestaat om aan te nemen dat:

- a. niet wordt voldaan aan het in artikel 5, vierde lid opgenomen criterium dat de activiteiten van de aanvrager niet aanwijsbaar ten goede komen aan ingezetenen van de Nederlandse provincie Limburg;
- b. de gelden niet of in onvoldoende mate besteed zullen worden voor het doel waarvoor de subsidie is aangevraagd;
- c. de aanvrager doelstellingen beoogt of activiteiten zal ontplooien die in strijd zijn met de wet, het algemeen belang of de openbare orde;
- d. de aanvrager ook zonder subsidieverstrekking over voldoende gelden –hetzij uit eigen middelen, hetzij uit middelen van derden- kan beschikken om de kosten van de activiteiten te dekken;
- e. de continuïteit van de activiteiten van de aanvrager niet voldoende is gewaarborgd;
- f. de subsidieverlening anderszins niet past binnen het beleid van de Provincie Limburg;

- g. de subsidie beschouwd moet worden als een ongeoorloofde steunmaatregel in de zin van artikel 107 VWEU;
dan wel,
- h. de subsidie in strijd is met een verplichting ingevolge een ander door de staat gesloten verdrag;
- i. de aanvrager geregistreerd staat wegens misbruik en/of oneigenlijk gebruik van een eerder verstrekte subsidie.

Artikel 16 Bevoorschotting en betaling

Gedeputeerde Staten kunnen beleidsregels vaststellen met betrekking tot bevoorschotting en uitbetaling van subsidies.

HOOFDSTUK 4 VERPLICHTINGEN VAN DE SUBSIDIEONTVANGER

Artikel 17 Verplichtingen algemeen

1. De subsidieontvanger verricht de activiteiten waarvoor subsidie is verstrekt.
2. Indien door of namens de subsidieontvanger een of meer publicaties worden gedaan met betrekking tot de te subsidiëren activiteit(en), dient door middel van het actuele logo van de Provincie Limburg plus de vermelding “mede gesubsidieerd door de Provincie Limburg” te worden aangegeven dat het project gerealiseerd wordt met financiële steun van de Provincie Limburg.
3. Indien de subsidie € 25.000,00 of meer bedraagt en de periode van uitvoering van de activiteiten meer dan 12 maanden duurt, kan een tussentijdse voortgangsrapportage ten hoogste één keer per 12 maanden worden gevraagd. Indien tussentijdse verantwoording als verplichting wordt opgelegd, wordt het tijdstip van aanleveren van de tussentijdse rapportage in de subsidieverleningsbeschikking vastgelegd.
4. Het object waarvoor een subsidie is verleend van € 25.000,00 of meer mag niet binnen een periode van 10 jaar na realisering daarvan worden vervreemd, verhuurd, met hypotheek of andere zakelijke rechten worden bezwaard dan wel geheel of gedeeltelijk aan de in de aanvraag omschreven bestemming worden onttrokken, tenzij Gedeputeerde Staten hier uitdrukkelijk toestemming voor verlenen. In het laatste geval kunnen Gedeputeerde Staten bepalen dat een vergoeding verschuldigd is, waarbij bij de bepaling van de hoogte van de vergoeding uitgegaan wordt van de economische waarde van de eigendommen en de andere vermogensbestanddelen.
5. De subsidieontvanger die een exploitatiesubsidie of een projectsubsidie van € 125.000,00 of meer ontvangt of waarop artikel 29, derde lid of zesde lid van deze verordening van toepassing is, richt zijn financiële administratie dusdanig in, dat daarin een strikte scheiding wordt aangebracht tussen de gesubsidieerde en de overige activiteiten.
6. De subsidieontvanger van een subsidie van € 125.000,00 of meer is verplicht aan Gedeputeerde Staten te allen tijde inzage te verlenen in de administratie en alle gewenste inlichtingen te verstrekken.
7. Behalve in het geval van waarderingssubsidies verzekert de subsidieontvanger zich tegen de door Gedeputeerde Staten aangegeven risico's. De subsidieontvanger sluit in ieder geval een adequate verzekering tegen de risico's van wettelijke aansprakelijkheid en van brandschade. Voorts sluit de subsidieontvanger een bestuurdersaansprakelijkheidsverzekering voor haar bestuurder(s) af indien het totaal aan subsidies voor de betrokken subsidieontvanger over een jaar €125.000,00 of meer bedraagt. Bij de aanvraag tot subsidievaststelling dienen de polisbladen desgevraagd te worden overgelegd.

Artikel 18 Meldingsplicht

1. De subsidieontvanger doet onverwijld schriftelijk en gemotiveerd melding aan Gedeputeerde Staten, zodra redelijkerwijs aannemelijk is dat:
 - a. de gesubsidieerde activiteiten niet of niet geheel zullen worden verricht;
 - b. niet, of niet geheel aan de wettelijke en in de beschikking opgelegde verplichtingen en/of voorwaarden zal worden voldaan.
2. De melding kan aanleiding zijn om het subsidiebedrag ten nadele van de subsidieontvanger te wijzigen.

Artikel 19 Beslistermijn bij meldingen

1. Gedeputeerde Staten beslissen op een melding zoals bedoeld in dit hoofdstuk binnen 12 weken na ontvangst van de melding en/of informatie, mits deze aan alle vereisten voldoet.
2. Gedeputeerde Staten kunnen de in dit artikel genoemde beslistermijn van 12 weken voor ten hoogste 12 weken verdagen. Van de verdaging wordt voor de afloop van de eerste termijn schriftelijk mededeling gedaan aan de aanvrager.

Artikel 20 Reserves en voorzieningen

Met betrekking tot het mogen vormen van reserves en voorzieningen door een ontvanger van een structurele exploitatiesubsidie, kunnen Gedeputeerde Staten beleidsregels vaststellen.

Artikel 21 Verplichtingen bij aanbesteding

1. De subsidieontvanger die een subsidie ontvangt, neemt de bepalingen van de 'Regels aanbesteding provincie Limburg bij subsidiëring' in acht bij de verlening van opdrachten voor leveringen, diensten of werken in het kader van de uitvoering van activiteiten die met die subsidie worden gefinancierd.
2. Indien een mede door de Provincie Limburg gesubsidieerde opdracht op grond van geldende Europese of nationale bepalingen aanbesteed moet worden overeenkomstig de Europese aanbestedingsrichtlijnen neemt de subsidieontvanger die richtlijnen in acht.

Artikel 22 Vergoeding bij vermogensvorming

1. In de gevallen bedoeld in artikel 4:41, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is de subsidieontvanger aan Gedeputeerde Staten een vergoeding verschuldigd, welke bij afzonderlijke beschikking wordt vastgesteld.
2. De vergoeding bedraagt maximaal het bedrag waarmee subsidiëring door de Provincie Limburg heeft bijgedragen aan de vermogensvorming in verhouding tot de andere middelen die daaraan hebben bijgedragen.
3. Bij de bepaling van de hoogte van de vergoeding wordt uitgegaan van de economische waarde van de eigendommen en de andere vermogensbestanddelen op het tijdstip waarop de vergoeding verschuldigd wordt, met dien verstande dat bij verlies of beschadiging van eigendommen wordt uitgegaan van het bedrag, dat als schadevergoeding door de subsidieontvanger is ontvangen. Indien het een onroerende zaak betreft, geschiedt de waardebepaling door één of drie onafhankelijke deskundigen.
4. Gedeputeerde Staten kunnen op een daartoe strekkend verzoek besluiten dat geen vergoeding is verschuldigd, indien de activiteiten of werkzaamheden van de subsidieontvanger worden overgenomen en voortgezet door een rechtspersoon met een gelijke of nagenoeg gelijke

- doelstelling, en de activa en passiva tegen boekwaarde worden overgenomen.
5. In geval sprake is van ontbinding van een rechtspersoon die subsidie heeft ontvangen, dan wel, naar het oordeel van Gedeputeerde Staten, kennelijke beëindiging van de activiteiten en indien de instelling naar het oordeel van Gedeputeerde Staten niet in staat is de eventueel resterende gelden of (on)roerende zaken overeenkomstig de doelstelling van de instelling aan te wenden, wordt het positief liquidatiesaldo bij voorrang ter beschikking gesteld van de Provincie Limburg, indien een eventueel batig saldo van de door een accountant als bedoeld in artikel 2:393, eerste lid Burgerlijk Wetboek opgestelde (liquidatie)rekening dat toelaat.
 6. Gedeputeerde Staten kunnen bij nadere regels afwijken van het bepaalde in het eerste lid.

Artikel 23 Overige verplichtingen

1. Gedeputeerde Staten kunnen naast de in artikel 4:37 van de Algemene wet bestuursrecht genoemde verplichtingen bij de subsidieverlening aanvullende verplichtingen opleggen, die strekken tot verwezenlijking van het doel van de subsidie.
2. Gedeputeerde Staten kunnen voorts verplichtingen opleggen die betrekking hebben op de wijze waarop de middelen waarmee de gesubsidieerde activiteiten worden verricht, worden ingezet.

Artikel 24 Misbruik en Oneigenlijk gebruik

1. Bij subsidieverstrekking worden met het oog op het tegengaan van misbruik en oneigenlijk gebruik de volgende handelingen uitgevoerd:
 - a. Er wordt een risicoanalyse uitgevoerd en schriftelijk vastgelegd bij de totstandkoming van elke nadere regels.
 - b. Er wordt beoordeeld of de (steekproefsgewijze) verantwoording voldoet aan de verplichtingen en/of voorwaarden die hieraan zijn gesteld. Op basis van risicoanalyses kunnen eventueel aanvullende administratieve of fysieke controles worden uitgevoerd.
 - c. Er vindt een actieve en consistente toepassing plaats van de beschikbare handhavingsmogelijkheden (sanctie- en handhavingsbeleid).
 - d. Er wordt provinciebreed een overzicht bijgehouden van misbruik bij subsidieverstrekking (registratiebeleid).
 - e. Er vindt een periodieke evaluatie van nadere regels plaats.
2. Gedeputeerde Staten (geven uitvoering aan de maatregelen genoemd in het eerste lid en) kunnen daartoe beleidsregels opstellen.

HOOFDSTUK 5 SUBSIDIEVASTSTELLING

Artikel 25 Indieningstermijn voor de subsidievaststelling

1. Indien de subsidie niet, conform artikel 12, derde en vierde lid, al direct bij de verlening, zonder voorafgaande verleningsbeschikking, is vastgesteld, dient schriftelijk een aanvraag tot subsidievaststelling te worden ingediend bij Gedeputeerde Staten, of een door dit college aangewezen instantie, binnen zes maanden na afloop van de activiteit of het tijdvak waarvoor subsidie is verleend.
2. Betreft de aanvraag tot vaststelling een exploitatiesubsidie dan wordt de aanvraag tot subsidievaststelling vóór 1 juli van het jaar na afloop van het betreffende jaar (c.q. jaren) waarvoor de subsidie is verstrekt, ingediend. In het geval van meerjarige exploitatiesubsidies zal in de beschikking worden aangegeven of de subsidie jaarlijks dan wel na afloop van de subsidieperiode zal worden vastgesteld.

Artikel 26 Bij een aanvraag tot vaststelling en/of bij de verantwoording in te dienen gegevens

1. Gedeputeerde Staten kunnen formuleren en richtlijnen vaststellen voor de bescheiden die bij de verantwoording en/of bij de aanvraag tot vaststelling dienen te worden overgelegd.
2. Gedeputeerde Staten kunnen bepalen, dat een aanvraag ook digitaal kan worden ingediend mits de aanvraag is voorzien van een elektronische handtekening en voldoet aan andere door Gedeputeerde Staten te stellen voorwaarden.

Artikel 27 Beslistermijn bij een aanvraag tot subsidievaststelling

1. Gedeputeerde Staten beslissen uiterlijk binnen twaalf weken na ontvangst van de aanvraag, mits deze aan alle vereisten voldoet.
2. Gedeputeerde Staten kunnen de in dit artikel genoemde beslistermijn van 12 weken voor ten hoogste 12 weken verdagen. Van de verdaging wordt voor de afloop van de eerste termijn schriftelijk mededeling gedaan aan de aanvrager.
3. Indien de aanvraag tot subsidievaststelling niet tijdig is ontvangen, kunnen Gedeputeerde Staten na een eenmalig rappèl overgaan tot ambtshalve vaststelling.

Artikel 28 Subsidies tot € 25.000,00: steekproefsgewijze verantwoording

1. Subsidies tot € 25.000,00 worden zonder voorafgaande subsidieverlening door Gedeputeerde Staten direct vastgesteld.
2. Gedeputeerde Staten kunnen de aanvrager verplichten om op de door hun aangegeven wijze aan te tonen dat de activiteiten, waarvoor de subsidie wordt verstrekt, zijn verricht en dat is voldaan aan de aan de subsidie verbonden verplichtingen.
3. Indien bij de steekproefsgewijze controle blijkt dat de activiteiten niet, of niet geheel, zijn verricht dan wel niet, of niet geheel aan de aan de subsidie verbonden verplichtingen is voldaan, kunnen Gedeputeerde Staten de subsidievaststelling intrekken dan wel de subsidie op een lager bedrag vaststellen en overgaan tot het terugvorderen van de subsidie.

Artikel 29 Subsidies vanaf € 25.000,00 tot € 125.000,00: prestatieverantwoording

1. De aanvraag tot vaststelling bevat een inhoudelijk verslag, waaruit blijkt dat de activiteit(en) waarvoor de subsidie is verleend, is/zijn verricht en dat de bij de subsidieverlening aangegeven resultaten is/zijn gerealiseerd overeenkomstig de opgelegde verplichtingen.
2. Er wordt geen bijkomende financiële verantwoording over de werkelijke kosten en opbrengsten en geen controleverklaring van een onafhankelijke accountant gevraagd.
3. In afwijking van het tweede lid kan worden bepaald dat de subsidieontvanger naast de bescheiden genoemd in het eerste lid ook op basis van een verklaring inzake werkelijke kosten en opbrengsten aantoont dat de kosten zijn gemaakt en er sprake was van een financieringsbehoefte. Dit kan echter alleen in uitzonderlijke gevallen worden bepaald indien de kosten en opbrengsten ter zake van de te verrichten activiteiten in verband met de aard van die activiteiten zodanig ongewis zijn dat een realistische begroting niet vereist kan worden.
4. In de verklaring zoals genoemd in het derde lid geeft de subsidieontvanger aan:
 - a. dat de activiteiten waarvoor subsidie is verleend, zijn verricht, voorzien van een korte toelichting;
 - b. dat aan de aan de subsidie verbonden verplichtingen is voldaan;
 - c. wat het totale bedrag van de gerealiseerde subsidiabele kosten is;
 - d. wat in het geval van een exploitatiesubsidie de stand van zaken van de reserves en voorzieningen is;

- e. wat het totale bedrag van de gerealiseerde kosten en opbrengsten, inclusief bijdragen van derden is; en
 - f. wat het totale bedrag van de gerealiseerde eigen bijdrage is.
5. Indien toepassing wordt gegeven aan het gestelde in het derde lid, wordt dit de subsidieontvanger meegedeeld in de verleningsbeschikking.
 6. De ontvanger van een exploitatiesubsidie dient naast de bescheiden in het eerste lid op basis van een verklaring inzake kosten en opbrengsten aan te tonen dat de kosten daadwerkelijk zijn gemaakt. De vaststelling geschiedt echter alleen op basis van de bescheiden genoemd in het eerste lid.
 7. Gedeputeerde Staten kunnen bepalen dat ook andere, of minder dan de in dit artikel bedoelde gegevens en bescheiden die voor de vaststelling van belang zijn, worden overgelegd.

Artikel 30 Subsidies vanaf € 125.000,00: verantwoording over kosten en prestaties

1. De aanvraag tot vaststelling bevat:
 - a. een inhoudelijk verslag, waaruit blijkt dat de activiteiten waarvoor de subsidie is verleend, zijn verricht overeenkomstig de opgelegde verplichtingen;
 - b. een overzicht van de activiteiten en de hieraan verbonden kosten en opbrengsten (financieel verslag of jaarrekening). Wanneer een subsidieontvanger (van een jaarlijkse subsidie) zijn inkomsten in overwegende mate ontleent aan de subsidie, is artikel 4:77 juncto 4:76 van de Algemene wet bestuursrecht van overeenkomstige toepassing op het financieel verslag;
 - c. het financieel verslag en het activiteitenverslag moet voorzien zijn van een controleverklaring van een onafhankelijke accountant overeenkomstig artikel 4:78 van de Algemene wet bestuursrecht; en
 - d. bewijsstukken van publicaties zoals bedoeld in artikel 17, tweede lid.
2. Gedeputeerde Staten kunnen bepalen dat ook andere, of minder dan de in dit artikel bedoelde gegevens en bescheiden die voor de vaststelling van belang zijn, worden overgelegd.
3. Instellingen die een jaarlijkse exploitatiesubsidie ontvangen, kunnen provinciale projectsubsidies waarover financiële verantwoording moet worden afgelegd via de jaarlijkse rekening en verantwoording ter subsidievaststelling aanbieden. Voorwaarde is dat de aan het project toe te rekenen kosten en opbrengsten expliciet en transparant in de jaarverantwoording zijn opgenomen.

Artikel 31 Controleverklaring van een onafhankelijke accountant

1. Gedeputeerde Staten kunnen beleidsregels vaststellen met betrekking tot de reikwijdte en intensiteit van de controle van een onafhankelijke accountant zoals opgenomen in artikel 30, eerste lid, sub c van deze verordening.
2. Een door Gedeputeerde Staten aangewezen accountant heeft de bevoegdheid tot review op de verrichte werkzaamheden van de controlerend accountant van de subsidieontvanger. De subsidieontvanger draagt er zorg voor dat zijn accountant hiermee instemt.

Artikel 32 Verantwoording via de SiSa- systematiek

1. De verscheidene in dit hoofdstuk opgenomen verantwoordingswijzen zijn niet van toepassing op subsidies waarop de Single Information Single Audit (SiSa)-systematiek van toepassing is.
2. Subsidies aan medeoverheden gefinancierd uit middelen die het Rijk aan de Provincie Limburg ter beschikking stelt om specifiek beleid van het Rijk uit te voeren (de zogenaamde specifieke uitkeringen), eventueel aangevuld met provinciale middelen, worden verantwoord volgens de krachtens de financiële verhoudingswet en aanverwante regelgeving vormgegeven

systematiek van SiSa.

3. Naast de verantwoording omschreven in het eerste lid, dient de subsidieontvanger ook een inhoudelijk verslag te overleggen waaruit blijkt dat de activiteiten waarvoor de subsidie is verleend, zijn verricht overeenkomstig de opgelegde verplichtingen.
4. Indien de SiSa-systematiek, zoals genoemd in het eerste lid, van toepassing is, begint de beslistermijn van 12 weken te lopen op de dag nadat de financiële verantwoording in de SiSa-bijlage door Gedeputeerde Staten is ontvangen.

HOOFDSTUK 6 OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 33 Wijziging/intrekking subsidie

Gedeputeerde Staten trekken een beschikking tot subsidieverlening of subsidievaststelling in of wijzigen deze ten nadele van de ontvanger indien de subsidieverlening of subsidievaststelling toch in strijd blijkt te zijn met artikel 107 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) of met een verplichting ingevolge een ander door de staat gesloten verdrag.

Artikel 34 Toezicht

Gedeputeerde Staten kunnen ambtenaren aanwijzen, die belast zijn met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze verordening bepaalde.

Artikel 35 Hardheidsclausule

1. In alle gevallen waarin deze verordening niet voorziet, beslissen Gedeputeerde Staten.
2. Indien toepassing van het bepaalde in deze verordening, naar het oordeel van Gedeputeerde Staten, tot kennelijke onbillijkheden leidt, dan kunnen Gedeputeerde Staten van enige bepaling afwijken.
3. Gedeputeerde Staten kunnen in bijzondere gevallen van bepalingen in deze verordening afwijken indien zij dit op basis van risico-inschatting noodzakelijk achten.

Artikel 36 Tijdelijke regelingen

Gedeputeerde Staten zijn bevoegd tijdelijke nadere regels vast te stellen waarvan de duur maximaal 4 jaren bedraagt en waarvoor een van te voren vaststaand budget ter beschikking staat.

Artikel 37 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2012.

Artikel 38 Intrekken verordening en overgangsrecht

1. Bij het inwerking treden van deze verordening wordt de Algemene Subsidieverordening 2004 ingetrokken, met dien verstande dat de Algemene Subsidieverordening 2004 van toepassing blijft voor subsidiebesluiten die zijn genomen vóór inwerkingtreding van de Algemene Subsidieverordening 2012 Provincie Limurg, ook voor de volgende stappen in het subsidietraject.
2. De Algemene Subsidieverordening 2004 blijft ook van toepassing voor nadere regels die onder de Algemene Subsidieverordening 2004 zijn vastgesteld, tenzij in deze nadere regels anders is bepaald.
3. Aanvragen die op basis van de Algemene Subsidieverordening 2004 zijn ingediend en waarover bij inwerkingtreding van de Algemene Subsidieverordening 2012 Provincie Limburg nog niet is

beslist, worden geacht op basis van deze Algemene Subsidieverordening 2012 Provincie Limburg te zijn ingediend, tenzij Gedeputeerde Staten van oordeel zijn dat de aanvrager in zijn belangen wordt geschaad. In dat laatste geval handelen Gedeputeerde Staten overeenkomstig de ingetrokken verordening.

Artikel 39 Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als "Algemene Subsidieverordening 2012 Provincie Limburg".

Hoofdstuk 1

Aanleiding nieuw subsidiesysteem

In 2009 is in het kader van deregulering en vermindering van Administratieve Lasten het Kader financieel beheer rijkssubsidies vastgesteld. Het is een rijksbreed bindend kader dat de uitvoering en verantwoording van rijkssubsidies vereenvoudigt en uniformeert. Dit Rijksbreed subsidiekader beoogt vermindering van de regeldruk en de uitvoerings- en controlelasten bij subsidies. De landelijke trend is dat medeoverheden, zoals provincies en gemeenten, zich aansluiten bij dit Rijksbreed subsidiekader en het gedachtegoed ervan omarmen. Ook de Provincie Limburg heeft deregulering en klantgerichtheid hoog in het vaandel staan en beoogt in het kader van het programma Open en Andere Provincie verdere reductie van Administratieve Lasten te bevorderen.

Hoofdpijnen subsidiesysteem

Het nieuwe subsidiekader is gebaseerd op de uitgangspunten: proportionaliteit; sturing op prestaties en hoofdpijnen; uniformering en vereenvoudiging en verantwoord vertrouwen. Op basis van deze uitgangspunten is een aantal met elkaar samenhangende maatregelen ontwikkeld:

drie standaard uitvoerings- en verantwoordingsarrangementen waarvan de toepassing wordt bepaald door de hoogte van het subsidiebedrag; uniformering en vereenvoudiging van begrippen en verplichtingen in het subsidieproces (o.a. termijnen, voorschotten, rapportages) en beleid om misbruik te voorkomen.

Bij de ontwikkeling van deze verordening is nadrukkelijk gekeken naar dereguleringsmogelijkheden binnen het subsidieproces. Een belangrijk aspect in het subsidietraject is gelegen in vereenvoudiging van de regels voor de verantwoording van de subsidie. Hierbij wordt rekening gehouden met de proportionaliteit tussen subsidiebedrag en lasten. Hoe lager het subsidiebedrag per ontvanger, hoe minder of eenvoudiger de verplichtingen zijn en hoe efficiënter de verantwoording wordt ingericht. Bij subsidiebedragen tot € 125.000,00 gaat de Algemene Subsidieverordening 2012 Provincie Limburg (hierna: verordening) uit van subsidiëring op basis van activiteiten c.q. resultaten. Informatieverplichtingen voor de subsidieontvangers worden verminderd: geen tussentijdse rapportages meer voor kortlopende subsidies. De eigen verantwoordelijkheid van de subsidieontvanger is de belangrijkste factor bij subsidieverstrekking. Zo krijgt de subsidieontvanger de plicht om omstandigheden te melden die van invloed zijn op de hoogte van het subsidiebedrag.

De drie standaard uitvoerings- en verantwoordingsarrangementen en grensbedragen

	Hoogte subsidiebedrag	Verantwoording
Arrangement 1	tot € 25.000	direct vaststellen en desgevraagd (steekproefsgewijs) verantwoording over de prestatie
Arrangement 2	Vanaf € 25.000 tot € 125.000	verantwoording over de prestatie
Arrangement 3	Vanaf € 125.000	verantwoording over kosten en prestaties

Hoofdstuk 2

TOELICHTING ALGEMENE SUBSIDIEVERORDENING 2012 PROVINCIE LIMBURG

ALGEMEEN

Inleiding

In de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) is een wettelijke regeling opgenomen voor het verstrekken van subsidies door bestuursorganen (hoofdstuk 4, titel 4.2 "subsidies"). Belangrijk uitgangspunt van die regeling is dat subsidieverstrekking slechts mogelijk is als daaraan een wettelijk voorschrift (lees: verordening) ten grondslag ligt waarin wordt bepaald welke activiteiten voor subsidie in aanmerking komen. Voor de provinciale bestuursorganen is voornoemde grondslag gelegen in deze Algemene Subsidieverordening 2012 Provincie Limburg in combinatie met nadere regels van Gedeputeerde Staten (zie de toelichting bij artikel 5). De verordening op zichzelf is geen wettelijk voorschrift (zie toelichting artikel 2).

De subsidietitel van de Awb geeft een gedetailleerde regeling van het proces van subsidieverstrekking. Daardoor zijn veel bepalingen niet nog een keer opgenomen in deze verordening. Dat impliceert uiteraard wel dat het lezen van de verordening alleen niet voldoende is om een volledig beeld te krijgen van alle regels waardoor provinciale subsidies worden beheerst. Daarvoor bieden de verordening én de Awb samen de basis. In aanvulling daarop kunnen Gedeputeerde Staten ook nog "nadere regels" en beleidsregels vaststellen waarin beleidsspecifieke voorwaarden "op maat" worden gesteld. Daarbij kan het gaan om regels, waarin nadere inhoudelijke criteria worden geformuleerd. Maar ook procedurevoorschriften, waarin (aanvullende) eisen worden gesteld over bijvoorbeeld het tijdstip waarop subsidie moet worden aangevraagd en verantwoord en de gegevens die daarbij moeten worden overgelegd.

Het vorenstaande impliceert dat subsidierelaties worden beheerst door de wet (Awb), een verordening (de Algemene subsidieverordening 2012 Provincie Limburg dan wel een andere specifieke verordening) en beleidsspecifieke nadere regels. Bij een subsidieaanvraag zal derhalve eerst de Awb bekeken worden, daarna de onderhavige verordening en vervolgens de nadere regel die betrekking heeft op het beleidsterrein waarvoor subsidie wordt gevraagd.

Wanneer is de verordening van toepassing

De onderhavige verordening is in beginsel van toepassing op het verstrekken van subsidies op alle provinciale beleidsterreinen.

Voor een aantal heel specifieke beleidsterreinen bestaan daarop afgestemde "eigen" subsidieverordeningen zoals bijvoorbeeld de Verordeningen op het gebied van Jeugdzorg, de Subsidieverordening inrichting landelijk gebied en de Subsidieverordening Natuur en Landschapsbeheer. Deze specifieke subsidieverordeningen blijven van kracht naast de onderhavige verordening. Gedeputeerde Staten kunnen de onderhavige verordening van toepassing verklaren op subsidies zoals genoemd in artikel 4:23, derde lid, van de Awb. Het betreft de volgende situaties:

a. Spoedeisende subsidies

Indien het een nieuwe subsidie betreft, mag het bestuursorgaan vooruitlopend op de totstandkoming van een wettelijk voorschrift (lees: verordening en aanvullende nadere regels) alvast beginnen met het verstrekken van de subsidie. Deze mogelijkheid bestaat gedurende maximaal een jaar, en is dus slechts tijdelijk.

b. EU-subsidies

Voor zover Nederlandse bestuursorganen subsidies verstrekken die rechtstreeks zijn gebaseerd op een door de Europese Unie vastgesteld programma, is geen wettelijke grondslag nodig. Voor zover Nederlandse bestuursorganen subsidies verstrekken op basis van een EU-verordening, is op Europees niveau reeds een grondslag in een wettelijk voorschrift aanwezig en kan om die reden een grondslag in een nationaal wettelijk voorschrift achterwege blijven.

c. Subsidiebedrag én individuele ontvanger opgenomen in de begroting

Bij subsidies die –veelal structureel- slechts aan één of enkele ontvangers worden verstrekt, kan worden volstaan met de vermelding van het bedrag waarop de subsidie ten hoogste kan worden vastgesteld en de naam van de ontvanger(s) in de (toelichting bij) de begroting.

d. Incidentele subsidies

Voor het verstrekken van incidentele subsidies heeft een bestuursorgaan geen wettelijke grondslag nodig. Een subsidie is incidenteel wanneer sprake is van één of enkele ontvangers en een min of meer eenmalige activiteit (de organisatie van een evenement, de viering van een lustrum etc). De subsidie mag maximaal vier jaar worden verstrekt. Wanneer een oorspronkelijk incidenteel bedoelde subsidie een structureel karakter krijgt, zal alsnog een wettelijke grondslag moeten worden geschapen.

Hoe zit het proces van subsidieverstrekking in elkaar?

In deze verordening is aansluiting gezocht bij het systeem van de Awb. De Awb geeft –zoals reeds aangegeven- een chronologische en betrekkelijk gedetailleerde regeling van het proces van subsidieverstrekking. Dit proces start bij subsidies van € 25.000,00 of meer met een aanvraag om subsidie, waarop een subsidieverleningsbeschikking volgt. Deze beschikking geeft de subsidieontvanger aanspraak op uitbetaling van de subsidie, mits hij de activiteiten waarvoor de subsidie is verleend, overeenkomstig de beschikking en de daaraan verbonden verplichtingen verricht. Na afloop van de activiteiten - die eventueel worden gefinancierd uit door het bestuursorgaan verleende voorschotten - vraagt de subsidieontvanger een beschikking tot vaststelling van de subsidie aan.

In deze aanvraag legt hij dan rekening en verantwoording af, waarbij hij aantoont dat de activiteiten overeenkomstig de subsidieverlening en de daaraan verbonden verplichtingen hebben plaatsgevonden. Het bestuursorgaan neemt vervolgens een *vaststellingsbesluit* en gaat tot uitbetaling over, waarbij eventueel een verrekening plaatsvindt met de reeds uitbetaalde voorschotten. Bij de vaststelling kan ook een korting worden toegepast indien de gesubsidieerde in de uitvoering van de gesubsidieerde activiteit tekort is geschoten.

De Awb biedt ook ruimte om met één subsidiebeschikking te volstaan; dat is dan een vaststelling. Dit wordt standaard toegepast bij subsidies tot € 25.000,00. Een enkele subsidievaststelling kan zowel plaatsvinden bij activiteiten die reeds plaatsgevonden hebben als bij toekomstige activiteiten.

De overige regels van de subsidietitel zien toe op de andere onderdelen van het proces van subsidieverstrekking. Zij omvatten onderwerpen als het weigeren van subsidie, het intrekken, wijzigen of beëindigen van subsidie en het betalen of terugvorderen van subsidie. Tenslotte biedt de subsidietitel uit de Awb een (facultatieve) standaardregeling voor subsidiëring van rechtspersoonlijkheid bezittende organisaties.

ARTIKELSGEWIJS

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Artikel spreekt voor zich.

Artikel 2 Toepassingsbereik

Uitgangspunt is dat standaard subsidieverstrekking op basis van deze verordening plaatsvindt. In bijzondere gevallen kan er reden zijn om een aparte verordening vast te stellen of te handhaven. De Awb staat verder in uitzonderingssituaties toe dat subsidieverstrekking zonder wettelijke grondslag plaatsvindt. Een wettelijke inspanning wordt hierbij een te zware eis geacht in verhouding tot het te dienen belang. Het gaat hierbij om spoedeisende, incidentele en geïndividualiseerde subsidies of om subsidies die steunen op Europese subsidieprogramma's. De Europese regelgeving en het opgelegde subsidiekader van rijkswege bieden, samen met de Awb, voor een zorgvuldige verstrekking immers voldoende houvast. In deze vier uitzonderingssituaties kunnen Gedeputeerde Staten deze verordening van toepassing verklaren. Let wel deze verordening is op zichzelf niet aan te merken als een wettelijk voorschrift, in de zin van artikel 4:23, eerste lid van de Awb.

Artikel 3 Wie beslist

In deze verordening zijn Gedeputeerde Staten het orgaan, binnen de door de Provinciale Staten vastgestelde financiële en beleidsmatige kaders, dat met de uitvoering is belast. Een en ander is in overeenstemming met het gedachtegoed van het dualisme. Gedeputeerde Staten hebben hiermee de bevoegdheid te besluiten over het gehele subsidieproces, dus ook het bevoorschotten, lager vaststellen, terugvorderen en dergelijke.

Uitgezonderd van deze algemene bevoegdheidsoverdracht zijn de gevallen waarin bij of krachtens wet uitdrukkelijk is bepaald welk bestuursorgaan bevoegd is.

Zijn daarbij Gedeputeerde Staten aangewezen, dan is overdracht van bevoegdheid uiteraard niet nodig. Is in de wet Provinciale Staten als bevoegd orgaan aangewezen dan zal bezien worden of het opportuun is dat Provinciale Staten de bevoegdheid aan zich houden.

Artikel 4 Wie komt voor subsidie in aanmerking?

Een subsidie wordt in beginsel alleen verstrekt aan een rechtspersoon, een maatschap of een vennootschap. In bepaalde gevallen kan ook subsidie worden verstrekt aan één of meer (groepen van) natuurlijke personen.

Artikel 5 Grondslag subsidieverstrekking

Deze verordening (met een globale omschrijving van te subsidiëren activiteiten) is op zichzelf niet reeds aan te merken als een wettelijk voorschrift, in de zin van artikel 4:23, eerste lid van de Awb (zie ook artikel 2, tweede lid, van deze verordening). Daartoe zijn nadere c.q. aanvullende regels van Gedeputeerde Staten vereist waarin concreet is uitgewerkt op basis van welke criteria, welke activiteiten voor subsidie in aanmerking komen. De nadere subsidieregels zullen in de regel algemeen verbindende voorschriften inhouden. Het kan echter ook gaan om beleidsregels of ander beleid. De verplichting om aanvullende subsidieregels vast te stellen geldt overigens alleen indien daadwerkelijk is besloten om op een bepaald beleidsterrein of onderdelen van beleidsterreinen subsidies te verstrekken.

Artikel 6 Subsidieplafond en verdeelsleutel

Gedeputeerde Staten kunnen subsidieplafonds vaststellen. Het subsidieplafond is een instrument waarmee het bestuursorgaan de uitgaven op grond van een subsidieregeling binnen het in de begroting vastgelegde kader kan houden. Het is volgens artikel 4:25 Awb alleen mogelijk om met subsidieplafonds te werken, als de verordening daar de mogelijkheid voor biedt.

Een subsidieplafond zal vooral uitkomst bieden als sprake is van een potentieel zeer ruime kring van subsidieontvangers waarvan op voorhand vaststaat dat niet alle aanvragen gehonoreerd kunnen worden. Het vaststellen van een subsidieplafond impliceert, dat subsidieaanvragen geheel of gedeeltelijk worden geweigerd voor zover door verstrekking van de subsidie het subsidieplafond wordt overschreden. Het subsidieplafond moet bekend worden gemaakt voor de aanvang van het tijdvak waarvoor het is vastgesteld. Er kan bijvoorbeeld gewerkt worden met jaarlijkse of halfjaarlijkse subsidierondes.

Bij de bekendmaking van het subsidieplafond moet het bestuursorgaan ook de wijze van verdeling van de beschikbare middelen aangeven. De verdelingsmaatstaven kunnen in de verordening worden neergelegd of in een plan of ander besluit van het bestuursorgaan. Hier bestaat grofweg de keuze tussen het systeem "wie het eerst komt, het eerst maalt" of een tendersysteem (selectie op kwalitatieve criteria). In deze verordening is gekozen voor het systeem "wie het eerst komt het eerst maalt". Gedeputeerde Staten kunnen echter bij nadere regel ook een andere verdeelsleutel bepalen, mits er uiteraard een subsidieplafond wordt vastgesteld.

Artikel 7 Begrotingsvoorbehoud

In artikel 11, derde lid is bepaald dat de beslissing op een aanvraag om een exploitatiesubsidie voor een volgend jaar pas twaalf (respectievelijk vierentwintig) weken na vaststelling van de provinciale begroting genomen hoeft te worden. De provinciale begroting wordt in principe in november vastgesteld en geldt -behoudens wijzigingen - vanaf 1 januari van het daarop volgend jaar. Het is echter niet uitgesloten dat Gedeputeerde Staten al eerder op een aanvraag beslissen. Voor dergelijke gevallen is het goed dat dit slechts kan met een begrotingsvoorbehoud. Van een begrotingsvoorbehoud moet altijd melding worden gemaakt in het subsidiebesluit.

In de verordening wordt gesproken over begroting. Binnen de Provincie Limburg wordt de benaming programmabegroting gehanteerd. De door Provinciale Staten vastgestelde programmabegroting is door Gedeputeerde Staten verder uitgewerkt in een productenraming.

Artikel 8 Adviescommissie

Artikel spreekt voor zich.

Artikel 9 Indieningstermijn

Een aanvraag voor subsidie kan in principe het hele jaar worden ingediend, tenzij in nadere regels een indieningstermijn of een uiterste indieningsdatum voor een aanvraag wordt bepaald. Voor exploitatiesubsidies geldt een vaste indieningstermijn op grond van artikel 4:60 Awb, waarin is bepaald dat de aanvraag voor subsidie uiterlijk dertien weken voor aanvang van het boekjaar ingediend moet worden. In deze verordening is de uiterste indieningsdatum voor jaarlijkse subsidies bepaald op 1 oktober van het jaar, voorafgaand aan het jaar of jaren waarop de subsidie betrekking heeft. Overigens wordt aan instellingen indien mogelijk bij voorkeur meerjarige subsidies verleend, dat wil zeggen dat een jaarlijkse subsidie voor meerdere boekjaren tegelijk kan worden verleend, tot een maximum van vier jaren, op

basis van een meerjarenplan en meerjarenbegroting. Via de tussentijdse rapportage wordt de Provincie op de hoogte gesteld van de resultaten. Een jaarlijkse aanvraag is daarmee overbodig.

Artikel 10 Bij een aanvraag in te dienen gegevens

Subsidieverstrekking geschiedt steeds op aanvraag. De aanvraag moet schriftelijk worden ingediend bij het college van Gedeputeerde Staten, Postbus 5700, 6202 MA Maastricht tenzij het college van Gedeputeerde Staten een andere instantie hiervoor heeft aangewezen.

De subsidietitel van de Awb bevat geen specifieke voorschriften waaraan een aanvraag moet voldoen. Daarvoor moet in de eerste plaats worden teruggevallen op de algemene bepalingen van afdeling 4.1.1. Awb omtrent het aanvragen van beschikkingen (naam, adres, dagtekening, ondertekening en aanduiding van de gevraagde beschikking). Daarnaast dient de aanvrager de gegevens te verschaffen die voor de beslissing op de aanvraag nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen (artikel 4:2 Awb).

In de tweede plaats moet te rade worden gegaan in de onderhavige verordening. Hierin is bepaald dat een aanvraag in beginsel vergezeld dient te gaan van een activiteitenplan en een begroting.

De aanvrager dient ook op te geven welke financiële en organisatorische banden bestaan. Gesubsidieerde instellingen gaan namelijk in toenemende mate over tot de oprichting van steunstichtingen of -verenigingen. Zulke constructies en andere financiële en organisatorische banden kunnen leiden tot weinig doorzichtige relaties, welke relaties mogelijk financiële gevolgen hebben voor de gesubsidieerde instelling.

Gedeputeerde Staten zullen beleidsregels vaststellen met betrekking tot standaardberekingswijzen en daarbij gehanteerde kostenbegrippen. Deze beleidsregels worden gebruikt indien bij de bepaling van de kosten gebruik wordt gemaakt van uurtarieven.

Gedeputeerde Staten kunnen verder nadere regels stellen over de gegevens die bij een aanvraag moeten worden overgelegd, zo kunnen zij ook bepalen dat er andere of minder gegevens nodig zijn dan genoemd in dit artikel. Ook kunnen Gedeputeerde Staten formuleren en richtlijnen opstellen voor gegevens die bij een aanvraag dienen te worden overgelegd, zoals bijvoorbeeld een aanvraagformulier of een begrotingsformat.

Artikel 11 Beslistermijn op een aanvraag voor een subsidie

Hier worden de termijnen gegeven, waarbinnen Gedeputeerde Staten gehouden zijn te beslissen op een aanvraag voor subsidie. Ingevolge art. 4:13 Awb geldt een redelijke termijn, zijnde acht weken. Bij verordening kan daarvan worden afgeweken. Wij hebben gekozen om voor vrijwel alle beschikkingen die betrekking hebben op subsidies een beslistermijn te hanteren van twaalf weken. Deze termijn kan eenmalig met twaalf weken worden verlengd. Bij aanvragen voor een subsidie waarbij de zogenaamde tendersystematiek van toepassing is begint de beslistermijn te lopen op de dag na sluiting van de vastgestelde indieningstermijn. Bij aanvragen voor een structurele exploitatiesubsidie begint de beslistermijn van twaalf weken te lopen op de dag na die waarop de provinciale begroting voor het eerst volgende boekjaar door Provinciale Staten is vastgesteld.

Artikel 12 Verlening subsidie

Ingevolge het eerste lid geven Gedeputeerde Staten aan van welke soort subsidie er sprake is. In het tweede lid is geregeld dat Gedeputeerde Staten naast de van rechtswege geldende wettelijke

verplichtingen de subsidieontvanger verplichtingen en voorwaarden kunnen opleggen. Bij veel, veelal kleinere subsidies zal het stellen van aanvullende verplichtingen bij subsidieverstrekking niet noodzakelijk zijn, anders dan dat de activiteit of het project moet worden uitgevoerd.

In het derde lid is aangegeven dat subsidies tot € 25.000,00 geen verleningsbeschikking meer ontvangen. Deze stap wordt overgeslagen en deze subsidies worden direct vastgesteld. Omdat er geen verleningsbeschikking is, maar alleen een vaststellingsbeschikking, wordt in die vaststellingsbeschikking aangegeven welke eisen er worden gesteld aan de inhoudelijke controle, die dan desgevraagd steekproefsgewijs achteraf plaatsvindt.

Artikel 13 Subsidiebedrag

Per subsidie zal bekeken worden wat het -in het eerste lid omschreven- noodzakelijke bedrag is om de activiteiten/het project te kunnen realiseren. Er is in ieder geval geen sprake van een noodzaak als de kosten reeds uit anderen hoofde door een overheid of derden worden gefinancierd.

In de aanwijzingen van het Rijksbreed subsidiekader is opgenomen dat kenmerkend voor subsidies van € 25.000,00 tot € 125.000,00 is dat de subsidie in de vorm van een vast bedrag of een vast bedrag voor een prestatie-eenheid zal worden verstrekt.

Artikel 14 Niet-subsidiabele kosten

De in het eerste lid genoemde kosten zijn niet-subsidiabel. Daarnaast kunnen Gedeputeerde Staten ook andere kosten niet-subsidiabel verklaren.

In het derde lid wordt bedoeld dat de Provincie Limburg in beginsel geen lopende projecten subsidieert. Daarom komen kosten die samenhangen met verplichtingen aangegaan, vóórdat een subsidie is aangevraagd niet voor subsidie in aanmerking. Voor sommige voorbereidende werkzaamheden wordt een uitzondering gemaakt.

Artikel 15 Weigeringsgronden

Dit artikel is aanvullend op de weigeringsgronden in de Awb.

Reden voor het opnemen van sub a en f is om te bewerkstelligen dat met de provinciale middelen een provinciaal belang wordt gediend. In het Rijksbreed subsidiekader wordt uitgegaan van vertrouwen. Het beschamen van dit vertrouwen zal door de Provincie Limburg worden aangepakt. Hiertoe zullen beleidsregels worden opgesteld. Sub i is opgenomen om op voorhand subsidies te kunnen weigeren aan subsidieontvangers die reeds misbruik, dan wel oneigenlijk gebruik van door de Provincie Limburg verstrekte subsidies hebben gemaakt (zie ook artikel 24 van deze verordening).

Artikel 16 Bevoorschotting en betaling

Subsidies tot € 25.000,00 worden direct vastgesteld. Hier vindt geen bevoorschotting plaats, maar hier wordt het gehele subsidiebedrag in één keer uitbetaald. Bij subsidies vanaf € 25.000,00 heeft de subsidieontvanger in principe geen recht op uitbetaling van het subsidiebedrag. In de meeste gevallen heeft de aanvrager het geld echter wel direct nodig om de activiteit te kunnen financieren. Gedeputeerde Staten kunnen daarom voorschotten op het subsidiebedrag toekennen (artikel 4:54 Awb). Uitgangspunt van het Rijksbreed subsidiekader is dat voorschotten automatisch zonder voorafgaand verzoek daartoe worden verstrekt.

De subsidieontvanger moet volgens artikel 18 melden wanneer er sprake is van omstandigheden die van invloed zijn op de hoogte van het verstrekt subsidiebedrag. Gedeputeerde Staten kunnen het subsidiebedrag naar aanleiding van een melding ten nadele van de subsidieontvanger wijzigen en daarmee ook het voorschot aanpassen.

Artikel 17 Verplichtingen algemeen

In dit artikel staan de verplichtingen vermeld die elke subsidieontvanger in acht moet nemen. Bij het niet naleven van deze verplichtingen kunnen Gedeputeerde Staten sancties treffen (lagere vaststelling, wijziging of intrekking van de subsidie). Gedeputeerde Staten stellen sancties vast in beleidsregels. De verplichting in het tweede lid omvat ook publicaties per e-mail of via internet. Het actuele logo zoals bedoeld in artikel 17, tweede lid, is te downloaden via www.limburg.nl/huisstijl.

Artikel 18 Meldingsplicht

De subsidieontvanger is verplicht tijdig (zonderodeloos tijdsverloop) schriftelijk en gemotiveerd te melden bij Gedeputeerde Staten als aannemelijk is dat de gesubsidieerde activiteit niet, niet tijdig, niet geheel of niet volgens alle daaraan verbonden verplichtingen en eventuele voorwaarden zal worden verricht, dan wel indien er anderszins iets wijzigt in de activiteiten en/of kosten en opbrengsten die van invloed kunnen zijn op de subsidie. In dat geval zal beoordeeld moeten worden of daaraan consequenties worden verbonden voor de subsidie. Zo zou het kunnen dat in het geval de activiteiten niet of niet geheel worden uitgevoerd, de subsidie lager of op nihil wordt vastgesteld of zullen nadere afspraken worden gemaakt over het aanpassen van de verplichtingen, bijvoorbeeld het geven van meer tijd voor de uitvoering van de activiteiten. Bij het niet voldoen aan deze meldingsplicht kan, indien dat achteraf mocht blijken bij de vaststelling, de subsidie lager dan wel op nihil worden vastgesteld of kan bij een steekproefsgewijze controle, met toepassing van artikel 4:49 Awb, alsnog de subsidievaststelling worden ingetrokken. De ontvanger wist immers en behoorde te weten dat de vaststelling onjuist was. Terugvordering van de subsidie, inclusief wettelijke rente van het hele subsidiebedrag, kan in zo'n geval ook proportioneel worden geacht, omdat de ontvanger dan misbruik maakte van het gegeven vertrouwen, dat ten grondslag ligt aan de onderhavige verordening.

Artikel 19 Beslistermijn bij meldingen

Hier worden de termijnen gegeven, waarbinnen Gedeputeerde Staten gehouden zijn te beslissen op een melding door de subsidieontvanger. Ook hier geldt een termijn van twaalf weken, met een mogelijkheid tot verlenging van de beslistermijn met twaalf weken.

Artikel 20 Reserves en voorzieningen

Artikel spreekt voor zich.

Artikel 21 Verplichtingen bij aanbesteding

De nadere regels "Regels aanbesteding provincie Limburg bij subsidiëring" bevatten bepalingen die de subsidieontvanger in acht moet nemen als hij verplichtingen aangaat die –mede- met subsidiegeld zijn gefinancierd.

Artikel 22 Vergoeding bij vermogensvorming

Artikel 4:41 Awb bevat een subsidieverplichting voor gevallen waarin de subsidie bij de subsidieontvanger tot vermogensvorming heeft geleid. Het bepaalde in artikel 4:41 Awb geldt alleen wanneer de verordening

daarover een bepaling bevat. Daarom is dit artikel nodig. Van toepassing verklaring impliceert dat een vergoeding verschuldigd is in situaties waarbij de subsidieontvanger goederen vervreemdt, een schadevergoeding ontvangt voor verlies of beschadiging van goederen, de activiteiten heeft beëindigd, de subsidieverlening of vaststelling wordt ingetrokken of de rechtspersoon wordt ontbonden. In de meeste gevallen zal sprake zijn van een meerjarige subsidierelatie met de Provincie Limburg. Hoe hoog de vergoeding is, wordt bij afzonderlijke beschikking door Gedeputeerde Staten aangegeven. De hoogte van de vergoeding wordt bepaald op de wijze zoals aangegeven in het derde lid.

Bij het vierde lid kan bijvoorbeeld worden gedacht aan maatschappelijke instellingen, die fuseren of deel gaan uitmaken van een koepelorganisatie. In een dergelijke situatie kunnen Gedeputeerde Staten een vergoeding verlangen. Bedoelde artikelleden geven het college de mogelijkheid hiervan af te zien, als de werkzaamheden of activiteiten worden voortgezet door een rechtspersoon met een gelijke of nagenoeg gelijke doelstelling en na een daartoe strekkend verzoek van de subsidieontvanger. Het spreekt voor zich dat een dergelijk verzoek tijdig moet worden ingediend, zodat het college voldoende tijd heeft voor het verrichten van een onderzoek.

Artikel 23 Overige verplichtingen

Dit artikel geeft een wettelijke grondslag voor alle andere redelijke verplichtingen die aan een subsidieontvanger kunnen worden opgelegd. Deze bepaling is vereist gelet op het bepaalde in de artikelen 4:38 en 4:39 Awb.

De bepalingen in de Awb geven in feite aan welke verplichtingen toegestaan zijn. Artikel 4:37 Awb verschafft het bestuursorgaan rechtstreeks de bevoegdheid om over alle daar genoemde onderwerpen in een verleningsbesluit verplichtingen op te nemen (bijvoorbeeld verplichting terzake administratie van de gesubsidieerde activiteiten, te verzekeren risico's etc.).

Op grond van artikel 4:38 Awb kunnen ook verplichtingen die op andere dan de in artikel 4:37 Awb genoemde onderwerpen betrekking hebben, aan de subsidieontvanger worden opgelegd, mits deze verplichtingen samenhangen met het doel van de subsidie. Een voorbeeld hiervan is de verplichting om in publicaties te vermelden dat de activiteit geheel of gedeeltelijk met financiële steun van de Provincie Limburg is gerealiseerd.

Artikel 4:39 Awb schept in beperkte mate ruimte voor het opleggen van zogenaamde niet-doelgebonden verplichtingen. Deze niet-doelgebonden verplichtingen strekken niet expliciet tot verwezenlijking van het subsidiedoel, maar zijn ondersteunend aan andere beleidsdoelen.

Bijvoorbeeld verplichtingen in het kader van Social return on investment zoals de verplichting om bij het restaureren stagiaires te betrekken of bijvoorbeeld om in een gebouw voorzieningen aan te brengen met het oog op de toegankelijkheid voor mensen met een lichamelijke beperking.

Artikel 24 Misbruik en Oneigenlijk gebruik

Met de invoering van de uitgangspunten van het Rijksbreed subsidiekader binnen de Provincie Limburg wordt ook een provinciebreed beleid geproduceerd om misbruik te bestrijden. Het tegengaan van misbruik is een belangrijk element waarin in de verschillende fases van het subsidieproces rekening mee moet worden gehouden. Doordat wordt uitgegaan van vertrouwen is het van belang dat er voldoende checks and balances zijn ingebouwd om te borgen dat deze aanpak niet leidt tot verruiming van misbruik. Gedeputeerde Staten stellen hiervoor een M&O-beleid vast. Bij constatering van ernstige onregelmatigheden (misbruik) zal consequent gehandhaafd worden als benoemd in onderhavig artikel.

Artikel 25 Indieningstermijn voor de subsidievaststelling

De subsidieaanvrager dient in beginsel zelf de vaststelling aan te vragen, na afloop van de activiteiten of na afloop van het tijdvak waarvoor de verlening gold (artikel 4:44, eerste lid, Awb). De gedachte hierachter is dat vooral de subsidieontvanger belang heeft bij de vaststelling. Voor subsidies die verstrekt zijn conform artikel 12, derde en vierde lid hoeft geen aanvraag tot vaststelling te worden ingediend, aangezien deze subsidies zonder voorafgaande verleningsbeschikking direct worden vastgesteld. Voor alle overige subsidies geldt een termijn van zes maanden. Betreft het hierbij een structurele exploitatiesubsidie dan geldt de termijn als bedoeld in 4:74 Awb (zes maanden na afloop boekjaar, dus uiterlijk vóór 1 juli van het erop volgende kalenderjaar). Verder geeft artikel 4:74 Awb ruimte voor een afwijkende termijn bij jaarlijkse subsidies indien de subsidie met toepassing van artikel 4:67, tweede lid, voor twee of meer boekjaren is verleend.

Indien de SiSa-systematiek van toepassing is worden de bij deze systematiek behorende termijnen in acht genomen (zie artikel 32).

Artikel 26 Bij een aanvraag tot vaststelling en/of verantwoording in te dienen gegevens

Artikel spreekt voor zich.

Artikel 27 Beslistermijn bij een aanvraag tot subsidievaststelling

Hier worden de termijnen gegeven, waarbinnen Gedeputeerde Staten gehouden zijn te beslissen op een aanvraag voor subsidievaststelling. Ingevolge art. 4:13 Awb geldt een redelijke termijn, zijnde acht weken. Bij verordening kan daarvan worden afgeweken. Wij hebben gekozen om voor vrijwel alle beschikkingen die betrekking hebben op subsidies een beslistermijn te hanteren van twaalf weken. Deze termijn kan eenmalig met twaalf weken worden verlengd. Indien een subsidieontvanger het nalaat om de gegevens aan te leveren die nodig zijn om de subsidie vast te kunnen stellen, stellen Gedeputeerde Staten de subsidie ambtshalve vast na een eenmalig verzoek om alsnog de gegevens voor de vaststelling aan te leveren.

De termijn van twaalf weken begint bij subsidies waarop de SiSa-systematiek van toepassing is, te lopen op de dag nadat de financiële verantwoording in de SiSa-bijlage door Gedeputeerde Staten is ontvangen (zie artikel 32).

Artikel 28 Subsidies tot € 25.000,00: steekproefsgewijze verantwoording

Gedeputeerde Staten hebben de mogelijkheid om achteraf steekproefsgewijs inhoudelijk te controleren of de activiteit waarvoor de subsidie is verstrekt heeft plaatsgevonden. Gedeputeerde Staten hebben daarbij ook de mogelijkheid om in het geval dat bij de controle blijkt dat niet of niet geheel aan de in de beschikking opgelegde verplichtingen en/of voorwaarden is voldaan, de subsidievaststelling geheel dan wel gedeeltelijk in te trekken en het uitbetaalde subsidiebedrag geheel dan wel gedeeltelijk terug te vorderen.

Artikel 29 Subsidies vanaf € 25.000,00 euro tot €125.000,00: prestatieverantwoording

In dit artikel is aangegeven op welke wijze de subsidieontvanger de aan hem verleende subsidie aan Gedeputeerde Staten dient te verantwoorden. Ingevolge artikel 12, tweede lid, wordt de wijze van verantwoording en controle al bij het besluit tot verlening van de subsidie aan de ontvanger bekend gemaakt.

Het eerste lid van dit artikel bepaalt, dat de subsidieontvanger op basis van een inhoudelijk verslag moet aantonen dat de activiteiten, waarvoor de subsidie is verleend, zijn verricht.

Hoofdregeel bij deze categorie subsidies is dat er géén financiële verantwoording wordt gevraagd over de werkelijke kosten van de gesubsidieerde activiteiten (tweede lid). In het derde lid is bepaald dat Gedeputeerde Staten in bijzondere en zwaarwegende gevallen bij de subsidieverlening kunnen bepalen dat de subsidieontvanger naast een inhoudelijke verantwoording, ook verantwoording aflegt op basis van een verklaring van de werkelijke kosten en opbrengsten van de gesubsidieerde activiteiten. Deze verantwoordingswijze geldt binnen deze categorie standaard voor exploitatiesubsidies (zesde lid). In deze verordening wordt gesproken van de bedrijfseconomische begrippen kosten en opbrengsten, waarvoor echter ook steeds gelezen mag worden uitgaven en inkomsten of lasten en baten.

Op grond van het zevende lid kunnen Gedeputeerde Staten bepalen dat voor bepaalde (categorieën van) subsidies, dan wel subsidieontvangers, er voor de verantwoording minder of andere dan de genoemde bescheiden en gegevens worden overgelegd. Dit kunnen bijvoorbeeld stukken en bewijzen zijn die al gebruikelijk en uit hoofde van de gewone bedrijfsvoering van de subsidieontvanger worden opgesteld. Te denken valt aan de verslagen, die rechtspersonen uit hoofde van de wet al dienen op te stellen en die natuurlijk naar gelang van de hoedanigheid van de betreffende rechtspersoon verschillen. Waar het hier uiteraard om gaat, is te voorkomen dat subsidieontvangers voor de verantwoording van de provinciale subsidie speciale stukken met andere verantwoordingsmethoden moeten opstellen dan zij gebruikelijk al doen.

Artikel 30 Subsidies vanaf € 125.000,00 : verantwoording over kosten en prestaties

Bij subsidies vanaf € 125.000,00 wordt uitgegaan van de traditionele afrekening van subsidies, namelijk op basis van gerealiseerde kosten en opbrengsten. De vaststelling van de subsidie vindt - tenzij de voorschriften voor subsidies tot € 125.000,00 worden toegepast - plaats op basis van een uitgebreide verantwoording over de uitgevoerde activiteiten en gerealiseerde kosten en opbrengsten.

Bij de financiële verantwoording wordt een controleverklaring van een onafhankelijke accountant geëist, tenzij Gedeputeerde Staten anders bepalen. In het eerste lid, sub b, is bepaald dat artikel 4:77 juncto 4:76 Awb van toepassing is als de subsidieontvanger van een structurele exploitatiesubsidie zijn inkomsten in overwegende mate aan de subsidie ontleent. Dit moet bij wettelijk voorschrift of bij de subsidieverlening worden bepaald. In deze verordening is ervoor gekozen deze bepaling van toepassing te verklaren. Artikel 4:77 Awb is in ieder geval van toepassing als de inkomsten van de subsidieontvanger voor meer dan 50% uit subsidie bestaan.

Op grond van het tweede lid kunnen Gedeputeerde Staten bepalen dat voor bepaalde (categorieën van) subsidies, dan wel subsidieontvangers, er voor de verantwoording minder of andere dan de genoemde bescheiden en gegevens worden overgelegd. Dit kunnen bijvoorbeeld stukken en bewijzen zijn die al gebruikelijk en uit hoofde van de gewone bedrijfsvoering van de subsidieontvanger worden opgesteld. Te denken valt aan de verslagen, die rechtspersonen uit hoofde van de wet al dienen op te stellen en die natuurlijk naar gelang van de hoedanigheid van de betreffende rechtspersoon verschillen. Waar het hier uiteraard om gaat, is te voorkomen dat subsidieontvangers voor de verantwoording van de provinciale subsidie speciale stukken met andere verantwoordingsmethoden moeten opstellen dan zij gebruikelijk al doen.

Artikel 31 Controleverklaring van een onafhankelijke accountant

Artikel 4:79 Awb biedt de mogelijkheid om met een zogenaamd controleprotocol te werken. Het betreft een nadere verduidelijking van het in artikel 4:78 Awb vermelde onderzoek. Dat is een aanwijzing van de subsidieverstrekker over de reikwijdte en de intensiteit van de accountantscontrole. In zo'n controleprotocol wordt aangegeven welke "aandacht" de externe onafhankelijke accountant aan de naleving van de verschillende verplichtingen moet schenken. Deze aanwijzing is nodig omdat het voor de

accountant anders wellicht niet duidelijk is hoe ver zijn controle moet gaan. Gedeputeerde Staten stellen beleidsregels vast over de inhoud van deze controle. Dit is een verplichting ingevolge de Awb. De bevindingen van de accountant met betrekking tot zijn onderzoek naar de naleving van de verplichtingen dienen in de vorm van een schriftelijke verklaring tezamen met het financiële rapport te worden ingediend bij de aanvraag tot subsidie vaststelling.

De bevoegdheid tot review geeft de door de Provincie Limburg ingeschakelde accountant de bevoegdheid om –al dan niet- steekproefsgewijs het werk van de accountant te controleren.

Artikel 32 Verantwoording via de SiSa-systematiek

In juli 2008 is de Financiële-verhoudingswet gewijzigd in verband met de zogenaamde “Single information Single audit”- systematiek. Uitgangspunt is dat het Rijk in het kader van de verantwoording naar informatie vraagt die zoveel mogelijk aansluit bij de informatiebehoefte en verantwoordingsmomenten van de provincies en gemeenten zelf. Dit betekent dat het Rijk in principe voldoende heeft aan het jaarverslag inclusief de jaarrekening van een provincie, gemeente of gemeenschappelijke regeling. Inherent aan invoering van SiSa is dat er geen aparte verantwoording en accountantsverklaring per specifieke uitkering meer wordt gevraagd. Daarvoor in de plaats wordt een bijlage bij de jaarrekening van iedere mede-overheid opgenomen. In de bijlage wordt alleen de noodzakelijke verantwoordingsinformatie per specifieke uitkering opgenomen, zodat het Rijk zijn verantwoordelijkheid voor beheer van specifieke uitkeringen kan waarmaken. Daarnaast wordt er door de Provincie Limburg een inhoudelijk verslag gevraagd waaruit blijkt dat de activiteiten waarvoor subsidie is ontvangen, zijn verricht. Conform de afspraken uit het bestuursakkoord Rijk – Provincies zal de SiSa-systematiek gelden voor bijdragen die de Provincie Limburg uit de specifieke uitkering van het Rijk, eventueel aangevuld met provinciale middelen, bekostigt.

Artikel 33 Wijziging/intrekking subsidie

Artikel spreekt voor zich.

Artikel 34 Toezicht

Dit artikel maakt het mogelijk toezichthouders aan te wijzen zoals bedoeld in artikel 5:11 e.v. Awb.

Artikel 35 Hardheidsclausule

Deze bevoegdheid is uitsluitend voorbehouden aan Gedeputeerde Staten. Een subsidieaanvrager kan geen beroep op dit artikel doen, dan wel daar rechten aan ontleen.

Artikel 36 Tijdelijke regelingen

Artikel spreekt voor zich.

Artikel 37 Inwerkingtreding

Artikel spreekt voor zich.

Artikel 38 Vervallen verordening en overgangsrecht

Aangezien er onder de Algemene Subsidieverordening 2004 veel subsidies zijn verleend, die nog moeten worden vastgesteld en er nog nadere regels van kracht zijn die onder de Algemene Subsidieverordening 2004 zijn vastgesteld, is er voor deze verordening overgangsrecht vastgesteld.

Artikel 39 Citeertitel

Artikel spreekt voor zich.

Voorzitter,

griffier, drs. J.J. Braam

Uitgegeven, 30 juni 2011

De griffier,

drs. J.J. Braam